

ראש השנה ז' ה.

ז' ה.	ז' ג'	ז' ג'	ז' ג'	ז' ג'	ז' ג'
תשולמיין לעצרת	"אללה מעשה לה' במועדיכם"	"ובאת שמה והבאתם שמה"	למה צריך לכתוב סוכות שבו דבר הכתוב	בסוף פרשה של רגלים כטוב עוד פעמי: פסח, שבועות, סוכות	
כדתני הרבה בר שמואל, מוונה שבועים, ו מביא קרבן לשבוע *****	cdrbi yonah, hocsho kl ha'moadim sh'mcprin ul to'mat m'kdash v'kdshio	מ"ע להביא רجل הראשון		בל אחר בג' رجالים	ת"ק
כדתני הרבה בר שמואל, מוונה שבועים, ו מביא קרבן לשבוע ***	cdrbi yonah, hocsho kl ha'moadim sh'mcprin ul to'mat m'kdash v'kdshio	מ"ע להביא רجل הראשון	לומר שזה אחרון	בל אחר בג' رجالים כסדרון	ר' שמעון
פסח ועצרת מיותר בסוף פרשת רגלים להקיש פסח לעצרת תשולמיין***	cdrbi yonah, hocsho kl ha'moadim sh'mcprin ul to'mat m'kdash v'kdshio	מ"ע,..., ועוד בל אחר בר גול הראשון		להקיש הימים טובים לענין תשולמיין ולינה ***	ר' מאיר
פסח ועצרת מיותר בסוף פרשת רגלים להקיש פסח לעצרת תשולמיין***	מעט מועדיכם ב' בל אחר ב' رجالים	מ"ע להביא רجل הראשון		להקיש הימים טובים לענין תשולמיין ולינה ***	רבי אליעזר בן יעקב
פסח ועצרת מיותר בסוף פרשת רגלים להקיש פסח לעצרת תשולמיין***	cdrbi yonah, hocsho kl ha'moadim sh'mcprin ul to'mat m'kdash v'kdshio	מ"ע להביא רجل הראשון	לומר שזה (סוכות) גורם בל אחר	בל אחר בסוכות	ר' אלעזר בר' שמעון

*** להקיש חג השבעות לחג המצות שיש לו תשולמיין כל שבעה, ואין להקיש לsocot שיש לו תשולמיין לשםונה, דתפשת מרובה לא תפשת, ומקיש חג המצות לחג הסוכות לומר שטעון לינה בסוכות כמו בפסח.
בפסח טעון לינה דכתיב "ופנית בבקר והלכת לאחיך".

***** **תני הרבה בר שמואל**, כשם שבראש חדש מונים (כ"ט או ל') ימים ואח"כ קדש חדש בקרבות, זמן הבאה הינו ביום, כמו שמנויים ימים עד ראש חדש,

הוא הדין בשבועות, שבא אחר מנין (שבעה) בשבועות, ואח"כ קדש חג השבעות בקרבות, זמן הבאה הוי שבוע, כמו שמנויים שבועות עד חג השבעות.

קושית הגם - בשבועות מונים חמישים יום, וא"כ לימה להביא קרבנותיו רק ביום חמישים ואין תשולמיין?

תירוץ - אמר רבא שמנויים ימים ועוד מונויים שבועות, וא"כ יש לו שבוע (ושמא תאמיר תפשת מרובה...על זה נאמר.....) ועוד כיון דקרוין אותו חג השבעות, ראיינו שהעיקר בשבועות, ולכן זמן הבאת קרבנותיו של בשבועות, שבוע אחד, וא"כ יש לו תשולמיין.

ראש השנה דף ה.

דף ה. - קושית הגם - הברייתא דף ד. מונה קרבן פסח עם אותםSSIיך חיוב של בל ת אחר ג' רגילים, והקשה הגדירה דהא קרבן פסח זמנו יום אחד ביום ניסן, וכיון שעבר זמנו שוב אינה ראוי לפסח, והאיךSSIיך בל ת אחר של ג' רגילים?

• **תירוץ א:** אה"נ פסח לאו דזקא ולאSSIיך בו בל ת אחר של ג' רגילים, אלא משומש שברוח מקומות וחלכות נזכרים בכור מעשר ופסח בלבד, נקט נמי הכא, אבל באמת לאSSIיך בפסח.

• **תירוץ ב:** מיيري בשלמי פסח, דהינו שאבד הקרבן פסח ומביא אחרת במקומה, ואח"כ נמצאת הראשונה, הראשונה נעשה שלמים, ובזה שנאמר בברייתא שפסח בבל ת אחר של ג' רגילים, **הינו שלמי פסח**, ואע"פ שעכשיו זה שלמים וכבר נאמר שלמים, פירוש הגם' שתנא שלמים הבאה מחמת עצמן, ותנא שלמים הבאה מחמת פסח, דה"א כיון שבא מחמת פסח, כפסח דמו (ופירוש"י שיהא עובר בל ת אחר בריגל ראשון), **كم"ל** שאפילו בשלמים הבאה מחמת פסח, בל ת אחר בג' רגילים.

דף:**ברייתא מבאר מnlן שיש בל תארכבל הני**

"כ' נדר נדר"	נדר (הרוי עלי) או נדבה (הרוי זו) [שבדפרשת צו כתיב "וזם נדר או נדבה" לומר כל מקום שנאמר נדר, נדבה עמו]
לה' אלקיך	אלו הדמים (דמי עלי) ו הערכין (ערכי עלי) ו והחרמין וההקדשות [שהן קדשי בדק הבית וכולן לה' ואין לכחנים כלום]
לא לאחר לשומו	הוא ולא חילופיו *** [למסקנא חילופי עולה ושלמים, וכגון שעבר ב' רגליים, והומם וחיללו לבמה אחרת]
כ' דרש ידרשו	חטאות ואשמות וועלות (עלות ראה) ו שלמים (שלמי חגיגה), [שהן נדרשים ממך, שהרי חובה הם] רש"י מוסיף בכור, מעשר בהמה, ו(שלמי) פ██ח שהם נמי חובה
ה' אלקיך	צדקות, מעשרות (רש"י פירש מעשר דגnek), (תוס' גרש בכור) [שה' אלקיך כאן מיותר, וגביה צדקה ומעשר נמי כתוב בהם "ה' אלקיך"]
עמך	לקט, שכחה, פאה [שהם חלקו של עני דכתיב ביה "את העני עמך"]
והיה בך חטא"	ולא בקרבנן חטא ***** [שהקרבן אינו פסול ע"פ שמאוחר הוא]

*** לא לאחר לשומו - **הוא ולא חילופיו, חילופי דמאי?**

1. אי חילופי עולה ושלמים, לייכא למימר שאין בהם בל תארח לאחר ג' רגליים, דהא מקריבין אותן?
2. ואי חילופי חטאות, לייכא למימר הכى, דהא למתה אולא, ובכלל לא שייך בו בל תארח שצרכיך למעט אותן!
3. ואי חילופי תודה או תמורה של תודה, **שנתערבה התודה בתמורה ומתה אחד מהם**, בזה נמי לא שייך בל תארח דהא אין יכול להקריב אותו, (דלא ידעינו אם זה התודה ובעי לחם, ופסול בלא לחם - או זה התמורה שאינו בו לחם, ואם מקריב בלחם hei חולין בעורה)?
4. **רב שתת** - לעולם חילופי עולה ושלמים, וכגון שעבר ב' רגליים, והומם וחיללו לבמה אחרות, וה"א בריגל הבאה שחיי ג' רגליים בין שניהם עובר בבל תארח, קמ"ל לשומו ולא לשניהם, וא"כ איןנו עובר בבל תארח עד ג' רגליים של השני בלבד. ולר"מ שעובר בבל תארח בריגל אחת, אמר רבא, **שמיררי שהומם בתווך הריגל**, וה"א שמצטרפי שניהם לריגל אחת, קמ"ל הוא ולא חילופיו שאינם מצטרפים ובעי ריגל שלם בפני עצמו כדי לעبور בבל תארח.

***** **ולא בקרבנן חטא - קושית גם'** - אמאי צריך מיעוט, הא כבר ידעינו מאחרים שאומרים בכור שעברת שנותו מקיש למשער(שאינו נפסל משנה לחברתה) ואינו בבל תארח?
תירוץ - אה"ג ידעינו שכור דלאו בר הרצאה הוא אין בו בל תארח, אבל שאר קרבנותיהם בעלי הרצאה (או לכפירה או לדורון) ה"א יש בהם בל תארח קמ"ל שאין בהם בל תארח.